

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 24. maj 2019
(OR. en)**

2018/0105 (COD)

PE-CONS 64/19

**ENFOPOL 101
JAI 210
EF 83
CODEC 515**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.:	EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA
--------	--

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
DIREKTIV (EU) 2019/...**

af ...

**om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på
forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger,
og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 87, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 84.

² Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) Det er nødvendigt at lette brugen af finansielle oplysninger for at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge grov kriminalitet.
- (2) For at øge sikkerheden, forbedre retsforfølgningen af økonomisk kriminalitet, bekæmpe hvidvask af penge og forebygge skattekriminalitet i medlemsstaterne og i hele Unionen er det nødvendigt at forbedre adgangen til oplysninger for finansielle efterretningsenheder ("FIU'er") og offentlige myndigheder med ansvar for forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af grov kriminalitet, forbedre deres mulighed for at foretage finansiell efterforskning og forbedre samarbejdet mellem dem.
- (3) I henhold til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal Unionen og medlemsstaterne bistå hinanden. De bør desuden forpligte sig på at samarbejde på oprigtig og hurtig vis.
- (4) I sin meddelelse af 2. februar 2016 om en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme gav Kommissionen tilsagn om at undersøge muligheden for et selvstændigt retligt instrument til at udvide adgangen til centrale registre over bank- og betalingskonti for medlemsstaternes myndigheder, herunder for myndigheder, der har kompetence med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, kontorer for inddrivelse af aktiver, skattemyndigheder og korruptionsbekæmpende myndigheder. Desuden opfordres der også i handlingsplanen til en kortlægning af hindringer for adgang til, udveksling og brug af oplysninger samt operationelt samarbejde mellem FIU'er.

- (5) Bekæmpelse af grov kriminalitet, herunder økonomisk bedrageri og hvidvask af penge, er fortsat en prioritet for Unionen.
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹ pålægger medlemsstaterne at indføre centrale bankkontoregistre eller systemer for dataudtræk, der gør det muligt rettidigt at identificere indehavere af bank- og betalingskonti og deponeringsbokse.
- (7) I henhold til direktiv (EU) 2015/849 skal de oplysninger, der opbevares i sådanne centrale bankkontoregistre, være direkte tilgængelige for FIU'er og også for de nationale myndigheder, der har kompetence med hensyn til at forebygge hvidvask af penge, de tilknyttede underliggende lovovertrædelser og finansiering af terrorisme.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (8) Hurtig og direkte adgang til de oplysninger, der opbevares i centrale bankkontoregistre, er tit uundværlig for en vellykket strafferetlig efterforskning eller for en rettidig identificering, opsporing og indefrysning af hermed forbundne aktiver med henblik på at konfiskere dem. Direkte adgang er den hurtigste form for adgang til de oplysninger, der opbevares i centrale bankkontoregistre. Dette direktiv bør derfor fastsætte regler, som giver medlemsstaternes udpegede myndigheder, der har kompetence med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, direkte adgang til de oplysninger, der opbevares i centrale bankkontoregistre. Hvor en medlemsstat giver adgang til bankkontooplysninger gennem et centralt elektronisk system for dataudtræk, bør nævnte medlemsstat sikre, at den myndighed, der driver udtrækssystemerne, på en hurtig og ufiltreret måde giver søgeresultaterne til de udpegede kompetente myndigheder. Dette direktiv bør ikke berøre kanaler til udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder eller deres beføjelser til at indhente oplysninger fra forpligtede enheder i henhold til EU-retten eller national ret. Enhver adgang til oplysninger, som opbevares i centrale registre hos de nationale myndigheder til andre formål end dette direktivs eller med hensyn til andre strafbare handlinger end dem, der er omfattet af dette direktiv, falder uden for dette direktivs anvendelsesområde.

- (9) Eftersom der i hver medlemsstat er mange myndigheder eller organer, der har kompetence med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, og for at sikre forholdsmæssig adgang til finansielle og andre oplysninger i henhold til dette direktiv, bør medlemsstaterne forpligtes til at udpege, hvilke myndigheder eller organer der har beføjelse til at få adgang til de centrale bankkontoregistre, og hvilke der kan anmode FIU'er om oplysninger med henblik på dette direktiv. Medlemsstaterne bør ved gennemførelsen af dette direktiv tage hensyn til disse myndigheders og organers karakter, organisatoriske status, opgaver og prerogativer, som fastsat i deres nationale ret, herunder de eksisterende mekanismer for beskyttelse af finansielle systemer mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (10) Blandt de kompetente myndigheder bør der udpeges kontorer for inddrivelse af aktiver, som bør have direkte adgang til de oplysninger, der opbevares i centrale bankkontoregistre, i forbindelse med forebyggelse, afsløring eller efterforskning af en specifik alvorlig strafbar handling eller støtte til en specifik strafferetlig efterforskning, herunder identificering, opsporing og indefrysning af aktiver.
- (11) I det omfang skattemyndigheder og korruptionsbekæmpende agenturer har kompetence med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger i henhold til national ret, bør de også betragtes som myndigheder, der kan udpeges med henblik på dette direktiv. Andre administrative efterforskninger end de, der foretages af FIU'er i forbindelse med forebyggelse, afsløring og effektiv bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, bør ikke være omfattet af dette direktiv.

- (12) Gerningsmændene til strafbare handlinger, navnlig kriminelle grupperinger og terrorister, opererer tit på tværs af forskellige medlemsstater, og deres aktiver, herunder bankkonti, befinder sig tit i andre medlemsstater. I betragtning af den grænseoverskridende dimension af grov kriminalitet, herunder terrorisme, og af de hermed forbundne finansielle aktiviteter er det tit nødvendigt for de kompetente myndigheder, der udfører efterforskninger i én medlemsstat, at have adgang til oplysninger om bankkonti i andre medlemsstater.
- (13) De oplysninger, som kompetente myndigheder indhenter hos nationale centrale bankkontoregistre, kan udveksles med kompetente myndigheder i en anden medlemsstat i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU² og gældende databeskyttelsesregler.

¹ Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

- (14) Direktiv (EU) 2015/849 har betydeligt styrket Unionens retlige ramme, der regulerer FIU'ers virksomhed og samarbejde, herunder Kommissionens vurdering af muligheden for at oprette en koordinerings- og støttemekanisme. FIU'ers retlige status varierer fra medlemsstat til medlemsstat, idet de kan være af administrativ eller retshåndhævende karakter eller af hybrid karakter. FIU'ers beføjelser omfatter retten til at få adgang til de oplysninger om finansielle forhold, administration og retshåndhævelse, som de skal bruge for at kunne forebygge, afsløre og bekæmpe hvidvask af penge, de tilknyttede underliggende lovovertrædelser og finansiering af terrorisme. EU-retten fastlægger dog ikke alle specifikke redskaber og mekanismer, som FIU'er bør råde over for at få adgang til sådanne oplysninger og udføre deres opgaver. Eftersom medlemsstaterne har det fulde ansvar for at oprette FIU'er og bestemme deres organisatoriske karakter, har forskellige FIU'er forskellige grader af adgang til databaser etableret ved lov, hvilket fører til en utilstrækkelig udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende eller retsforfølgende myndigheder og FIU'erne.

- (15) For at øge retssikkerhed og operationel effektivitet bør der ved dette direktiv fastsættes regler, der styrker FIU'ernes mulighed for at dele finansielle oplysninger og finansielle analyser med de udpegede kompetente myndigheder i deres medlemsstat for så vidt angår alle alvorlige strafbare handlinger. Mere præcist bør FIU'er forpligtes til at samarbejde med deres medlemsstaters udpegede kompetente myndigheder og være i stand til at svare rettidigt på begrundede anmodninger om finansielle oplysninger eller finansielle analyser fra disse udpegede kompetente myndigheder, hvis de finansielle oplysninger eller finansielle analyser i det konkrete tilfælde er nødvendige, og når sådanne anmodninger er begrundet i hensynet til forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af alvorlige strafbare handlinger, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i artikel 32, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849. Dette krav bør ikke være til hinder for FIU'ernes autonomi i henhold til direktiv (EU) 2015/849. Navnlig i de tilfælde, hvor de anmodede oplysninger stammer fra en FIU i en anden medlemsstat, bør eventuelle begrænsninger og betingelser, som er pålagt af denne FIU med hensyn til anvendelsen af disse oplysninger, overholdes. Anvendelse til andre formål end de oprindeligt godkendte bør gøres betinget af forudgående samtykke fra den pågældende FIU. FIU'er bør behørigt begrunde ethvert afslag på at besvare en anmodning om oplysninger eller analyser. Dette direktiv bør ikke berøre FIU'ernes operationelle uafhængighed og autonomi i henhold til direktiv (EU) 2015/849, herunder FIU'ernes autonomi til uopfordret at formidle oplysninger på eget initiativ med henblik på nærværende direktiv.

- (16) Dette direktiv bør også fastlægge en klart afgrænset retlig ramme, som gør det muligt for FIU'er at anmode om relevante oplysninger, der lagres af de udpegede kompetente myndigheder i deres medlemsstat, så de effektivt kan forebygge, afsløre og bekæmpe hvidvask af penge, de tilknyttede underliggende lovovertrædelser og finansiering af terrorisme.
- (17) FIU'er bør bestræbe sig på at udveksle finansielle oplysninger eller finansielle analyser øjeblikkeligt i ekstraordinære og hastende tilfælde, hvor sådanne oplysninger eller analyser vedrører terrorisme eller organiseret kriminalitet, der er knyttet til terrorisme.
- (18) En sådan udveksling bør ikke lægge hindringer i vejen for en FIU's aktive rolle i henhold til i direktiv (EU) 2015/849 med hensyn til at formidle sine analyser til andre FIU'er, hvor disse analyser afslører faktiske forhold, adfærd eller mistanke om hvidvask af penge og finansiering af terrorisme af direkte interesse for disse andre FIU'er. Finansielle analyser dækker operationelle analyser, som fokuserer på individuelle sager og bestemte mål eller på relevante udvalgte oplysninger, afhængigt af typen og mængden af de modtagne oplysninger og den forventede anvendelse af oplysningerne efter formidling, og strategiske analyser, som vedrører tendenser og mønstre for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Dette direktiv bør dog ikke berøre den organisatoriske status og rolle, der tillægges FIU'er i henhold til medlemsstaternes nationale ret.

- (19) I betragtning af følsomheden af de finansielle oplysninger, der bør analyseres af FIU'erne, og de nødvendige databeskyttelsesgarantier bør dette direktiv specifikt fastsætte typen og omfanget af de oplysninger, der kan udveksles mellem FIU'er, mellem FIU'er og udpegede kompetente myndigheder og mellem de forskellige medlemsstaters udpegede kompetente myndigheder. Dette direktiv bør ikke ændre de nuværende aftalte metoder til dataindsamling. Medlemsstaterne bør dog kunne beslutte at udvide omfanget af de finansielle oplysninger og bankkontooplysninger, der kan udveksles mellem FIU'erne og de udpegede kompetente myndigheder. Medlemsstaterne bør også kunne lette de udpegede kompetente myndigheders adgang til finansielle oplysninger og bankkontooplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af andre strafbare handlinger end alvorlige strafbare handlinger. Dette direktiv bør ikke afvige fra de gældende databeskyttelsesregler.

- (20) I henhold til de specifikke kompetencer og opgaver, som er tildelt Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794¹, yder Europol støtte til medlemsstaternes efterforskninger på tværs af landegrænserne af tværnationale kriminelle organisationers hvidvaskaktiviteter, som fastsat i nævnte forordnings artikel 4. I den forbindelse bør Europol underrette medlemsstaterne om eventuelle oplysninger om og forbindelser mellem strafbare handlinger, der vedrører disse medlemsstater. I henhold til nævnte forordning er de nationale Europolenheder forbindelsesled mellem Europol og de myndigheder i medlemsstaterne, der er kompetente til at efterforske strafbare handlinger. For at sikre at Europol får de nødvendige oplysninger til at kunne varetage sine opgaver, bør hver enkelt medlemsstat tillade dens FIU at besvare anmodninger om finansielle oplysninger og finansielle analyser fra Europol gennem den pågældende medlemsstats nationale Europolenhed eller, hvor det er hensigtsmæssigt, ved direkte kontakter. Medlemsstaterne bør også fastsætte, at deres nationale Europolenhed og, hvor det er hensigtsmæssigt, deres udpegede kompetente myndigheder er berettiget til at besvare anmodninger fra Europol om bankkontooplysninger. Anmodninger, der fremsættes af Europol, bør være behørigt begrundet. De bør fremsættes efter en konkret vurdering inden for rammerne af Europols ansvarsområder og med henblik på udførelsen af dets opgaver. FIU'ers operationelle uafhængighed og autonomi bør ikke bringes i fare, og afgørelsen om at give de ønskede oplysninger eller analyser bør fortsat træffes af FIU'en. For at sikre et hurtigt og effektivt samarbejde bør FIU'er besvare anmodninger fra Europol rettidigt. I overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 bør Europol fortsætte sin nuværende praksis med at give feedback til medlemsstaterne om anvendelsen af de oplysninger eller analyser, der er fastlagt i nærværende direktiv.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

- (21) Der bør i dette direktiv også tages i betragtning, at de europæiske delegerede anklagere i Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), hvor det er relevant, i henhold til artikel 43 i Rådets forordning (EU) 2017/1939¹ har beføjelse til at indhente alle relevante oplysninger, der opbevares i nationale databaser vedrørende efterforskning i straffesager og retshåndhævelse såvel som i andre relevante registre, der føres af offentlige myndigheder, herunder centrale bankkontoregistre og systemer for dataudtræk, på de samme betingelser som dem, der finder anvendelse i henhold til national ret i lignende sager.
- (22) For at styrke samarbejdet mellem FIU'er bør Kommissionen i den nærmeste fremtid gennemføre en konsekvensanalyse for at vurdere, om det er muligt og hensigtsmæssigt at oprette en koordinerings- og støttemekanisme, såsom en "EU-FIU".
- (23) For at opnå en passende balance mellem effektivitet og et højt databeskyttelsesniveau bør medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at behandlingen af følsomme finansielle oplysninger, der vil kunne afsløre følsomme oplysninger om en persons race eller etniske oprindelse, politiske, religiøse eller filosofiske overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold eller af oplysninger om en fysisk persons helbred, seksuelle forhold eller seksuelle orientering, kun bør tillades foretaget af specifikt bemyndigede personer og i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

¹ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

- (24) Dette direktiv respekterer grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i artikel 6 i TEU og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, forbuddet mod forskelsbehandling, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, retten til adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang, uskyldsformodningen og retten til et forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf, samt de grundlæggende rettigheder og principper, der følger af international ret og internationale aftaler, som Unionen eller alle medlemsstaterne er part i, herunder den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og i medlemsstaternes forfatninger, på deres respektive anvendelsesområder.

- (25) Det er afgørende at sikre, at behandling af personoplysninger i henhold til dette direktiv fuldt ud respekterer retten til beskyttelse af personoplysninger. Enhver sådan behandling er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹ og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680², på deres respektive anvendelsesområder. For så vidt angår kontorer for inddrivelse af aktivers adgang til centrale bankkontoregistre og systemer for dataudtræk finder direktiv (EU) 2016/680 anvendelse, hvorimod artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse 2007/845/RIA³ ikke finder anvendelse. Hvad angår Europol, finder forordning (EU) 2016/794 anvendelse. Der bør i nærværende direktiv fastsættes specifikke og supplerende garantier og betingelser til sikring af beskyttelsen af personoplysninger for så vidt angår mekanismer til sikring af behandlingen af følsomme oplysninger og registrering af anmodninger om oplysninger.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

³ Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103).

- (26) Personoplysninger, der er indhentet i henhold til dette direktiv, bør kun behandles i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler af kompetente myndigheder, hvis det er nødvendigt og står i et rimeligt forhold til formålet om at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge grov kriminalitet.
- (27) Endvidere er det for at respektere retten til beskyttelse af personoplysninger og retten til privatlivets fred samt begrænse virkningen af adgangen til oplysninger i centrale bankkontoregistre og systemer for dataudtræk af afgørende betydning at fastsætte betingelser for begrænsning af sådan adgang. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at passende databeskyttelsespolitikker og -foranstaltninger finder anvendelse for så vidt angår de kompetente myndigheders adgang til personoplysninger med henblik på dette direktiv. Kun bemyndiget personale bør have adgang til oplysninger, der indeholder personoplysninger, som kan indhentes fra centrale bankkontoregistre eller gennem kontrolprocesser. Personale, der gives adgang til sådanne følsomme oplysninger, bør gennemgå uddannelse i sikkerhedsprocedurerne for udveksling og håndtering af sådanne oplysninger.
- (28) Overførsel af finansielle oplysninger til tredjelande og internationale partnere med henblik på dette direktivs formål bør kun tillades på de betingelser, der er fastsat i kapitel V i forordning (EU) 2016/679 eller kapitel V i direktiv (EU) 2016/680.

- (29) Kommissionen bør aflægge rapport om gennemførelsen af dette direktiv tre år efter gennemførelsesdatoen og hvert tredje år derefter. I overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹ bør Kommissionen også foretage en evaluering af dette direktiv på grundlag af oplysninger indsamlet gennem specifikke overvågningsordninger med henblik på at vurdere de faktiske virkninger af direktivet og behovet for eventuelle yderligere tiltag.
- (30) Dette direktiv har til formål at sikre, at der vedtages regler, så unionsborgere omfattes af et højere sikkerhedsniveau gennem forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet i henhold til artikel 67 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Terrortrusler og kriminelle trusler berører Unionen som helhed på grund af deres tværnationale karakter og kræver en indsats fra hele Unionen. Kriminelle kan udnytte og drage fordel af manglen på effektiv brug af bankkontooplysninger og finansielle oplysninger i en medlemsstat, hvilket igen kan have konsekvenser i en anden medlemsstat.

¹ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen af 13. april 2016 om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

- (31) Målet for dette direktiv, nemlig at forbedre adgangen til oplysninger for FIU'er og offentlige myndigheder med ansvar for forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af grov kriminalitet, forbedre deres mulighed for at foretage finansiell efterforskning og forbedre samarbejdet mellem dem, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår at tillade medlemsstaterne foreløbigt at anvende eller indgå aftaler med tredjelande, som er kontraherende parter i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, om forhold, der falder inden for anvendelsesområdet for dette direktivs kapitel II, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.
- (33) Rådets afgørelse 2000/642/RIA bør ophæves, da dens genstand er reguleret af andre EU-retsakter, og den ikke længere er nødvendig.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (34) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (35) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (36) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)45/2001¹ og afgav en udtalelse den 10. september 2018 —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EUT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Dette direktiv fastsætter foranstaltninger, der skal lette de kompetente myndigheders adgang til og anvendelse af finansielle oplysninger og bankkontooplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af alvorlige strafbare handlinger. Det fastsætter også foranstaltninger, der skal lette finansielle efterretningsenheders ("FIU'ers") adgang til retshåndhævelsesoplysninger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme, og foranstaltninger, der skal lette samarbejdet mellem FIU'er.
2. Dette direktiv berører ikke:
 - a) Direktiv (EU) 2015/849 og de tilhørende bestemmelser i national ret, herunder den organisatoriske status, der tillægges FIU'er i henhold til national ret samt deres operationelle uafhængighed og autonomi
 - b) kanaler til at udveksle oplysninger mellem kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til EU-retten eller national ret til at indhente oplysninger fra forpligtede enheder

- c) forordning (EU) 2016/794
- d) forpligtelserne i medfør af EU-instrumenter vedrørende gensidig retshjælp eller gensidig anerkendelse af retsafgørelser i straffesager og i medfør af rammeafgørelse 2006/960/RIA.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "centrale bankkontoregistre": centrale automatiske mekanismer såsom centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, der er indført i overensstemmelse med artikel 32a, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849
- 2) "kontorer for inddrivelse af aktiver": de nationale kontorer, der er oprettet eller udpeget af hver medlemsstat i medfør af afgørelse 2007/845/RIA
- 3) "finansiell efterretningsenhed ("FIU")": en FIU som oprettet i henhold til artikel 32 i direktiv (EU) 2015/849
- 4) "forpligtede enheder": de enheder, der er angivet i artikel 2, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849

- 5) "finansielle oplysninger": enhver form for oplysninger eller data, såsom data om finansielle aktiver, flytning af midler eller finansielle forretningsforbindelser, der allerede opbevares af FIU'er for at forebygge, afsløre og effektivt bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- 6) "retshåndhævelsesoplysninger":
- i) enhver form for oplysninger eller data, der allerede opbevares af de kompetente myndigheder i forbindelse med forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af strafbare handlinger
 - ii) enhver form for oplysninger eller data, der opbevares af offentlige myndigheder eller af private enheder i forbindelse med forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af strafbare handlinger, og som er til rådighed for de kompetente myndigheder uden at foretage tvangsindgreb i henhold til national ret

Sådanne oplysninger kan bl.a. være strafferegistre, oplysninger om efterforskninger, oplysninger om indefrysning eller beslaglæggelse af aktiver eller andre efterforskningsmæssige eller midlertidige foranstaltninger samt oplysninger om domfældelser og konfiskationer

- 7) "bankkontooplysninger": følgende oplysninger om bank- og betalingskonti og deponeringsbokse, som findes i de centrale bankkontoregistre:
- i) for så vidt angår kundekontohaveren og enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne: navn suppleret med enten øvrige identifikationsoplysninger i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra a), i direktiv (EU) 2015/849 eller et individuelt identifikationsnummer

- ii) for så vidt angår den reelle ejer bag kundekontohaveren: navn suppleret med enten øvrige identifikationsoplysninger i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/849 eller et individuelt identifikationsnummer
 - iii) for så vidt angår bankkontoen eller betalingskontoen: IBAN-nummeret og datoen for åbning og lukning af kontoen
 - iv) for så vidt angår deponeringsboks: lejerens navn suppleret med øvrige identifikationsoplysninger i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849 eller et individuelt identifikationsnummer og lejeperiodens varighed
- 8) "hvidvask af penge": adfærd som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673¹
- 9) "tilknyttede underliggende lovovertrædelser": lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2 i direktiv (EU) 2018/1673
- 10) "finansiering af terrorisme": adfærd som defineret i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541²

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

- 11) "finansiel analyse": resultaterne af operationel og strategisk analyse, der allerede er udført af FIU'erne som led i varetagelsen af deres opgaver i medfør af direktiv (EU) 2015/849
- 12) "alvorlige strafbare handlinger": de former for kriminalitet, der er anført i bilag I til forordning (EU) 2016/794.

Artikel 3

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger blandt de af dens myndigheder, der har kompetence med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, de kompetente myndigheder, der har beføjelse til at få adgang til og søge i dens nationale centrale bankkontoregister. Disse kompetente myndigheder skal som minimum omfatte kontorerne for inddrivelse af aktiver.
2. Hver medlemsstat udpeger blandt de af dens myndigheder, der har kompetence med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, de kompetente myndigheder, der kan anmode om og modtage finansielle oplysninger eller finansielle analyser fra FIU'en.
3. Hver medlemsstat underretter Kommission om sine kompetente myndigheder udpeget i henhold til stk. 1 og 2 senest den ... [fire måneder efter datoen fra dette direktivs gennemførelse] og underretter Kommissionen om eventuelle ændringer heraf. Kommissionen offentliggør underretningerne i *Den Europæiske Unions Tidende*.

KAPITEL II

KOMPETENTE MYNDIGHEDERS ADGANG TIL BANKKONTOOPLYSNINGER

Artikel 4

Kompetente myndigheders adgang til og søgning i bankkontooplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente nationale myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 1, har beføjelse til direkte og omgående at tilgå og søge i bankkontooplysninger, når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver med henblik på at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge en alvorlig strafbar handling eller støtte en strafferetlig efterforskning vedrørende en alvorlig strafbar handling, herunder identificering, opsporing og indefrysning af de aktiver, der er forbundet med en sådan efterforskning. Adgang og søgning anses for direkte og omgående, hvis de nationale myndigheder, der driver de centrale bankkontoregistre, sender bankkontooplysningerne hurtigt via en automatisk mekanisme til de kompetente myndigheder, forudsat at ingen intermediære institutioner er i stand til at gribe ind i de anmodede data eller de oplysninger, der skal gives.
2. Kompetente myndigheder må ikke på grundlag af nærværende direktiv få adgang til og søge i de yderligere oplysninger, som medlemsstaterne skønner af afgørende betydning og indlæser i de centrale bankkontoregistre i henhold til artikel 32a, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849.

Artikel 5

Betingelser for de kompetente myndigheders adgang og søgning

1. Adgang til og søgning i bankkontooplysninger i overensstemmelse med artikel 4 må kun ske på grundlag af en konkret vurdering og kun udføres af hver kompetente myndigheds bemyndigede personale, der specifikt er blevet udpeget og bemyndiget til at udføre disse opgaver.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de udpegede kompetente myndigheders personale opretholder høje faglige standarder for fortrolighed og databeskyttelse., at de har en høj grad af integritet og har passende kvalifikationer.
3. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der garanterer, at datasikkerheden opfylder høje teknologiske standarder, med henblik på de kompetente myndigheders udøvelse af beføjelsen til at tilgå og søge i bankkontooplysninger i overensstemmelse med artikel 4.

Artikel 6

Overvågning af de kompetente myndigheders adgang og søgning

1. Medlemsstaterne sørger for, at de myndigheder, der driver de centrale bankkontoregistre, sikrer, at det registreres i en logfil, hver gang de udpegede kompetente myndigheder tilgår og søger i bankkontooplysninger. Logfilerne skal navnlig omfatte følgende:
 - a) henvisningen til den nationale sagsmappe
 - b) dato og klokkeslæt for forespørgslen eller søgningen

- c) typen af oplysninger, der anvendes til at foretage forespørgslen eller søgningen
 - d) resultaternes entydige indikator
 - e) navnet på den udpegede kompetente myndighed, der konsulterer registret
 - f) den entydige brugeridentifikator, der gør det muligt at identificere den person, der foretog forespørgslen eller søgningen og, hvor det er relevant, den person, der gav instruks om at foretage forespørgslen eller søgningen og så vidt muligt den entydige brugerindikator, der gør det muligt at identificere modtageren af resultaterne af forespørgslen eller søgningen.
2. Logfilerne kontrolleres regelmæssigt af de databeskyttelsesrådgivere, der er ansvarlige for de centrale bankkontoregistre. Logfilerne stilles til rådighed for den kompetente tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 41 i direktiv (EU) 2016/680.
3. Logfilerne må kun anvendes til overvågning af databeskyttelse, herunder til at kontrollere antageligheden af en anmodning og lovligheden af databehandlingen, og til at sikre datasikkerheden. De skal ved passende foranstaltninger beskyttes mod uautoriseret adgang og skal slettes fem år efter oprettelsen, medmindre de er nødvendige til igangværende kontrolprocedurer.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der driver centrale bankkontoregistre, træffer passende foranstaltninger, således at personalet er bekendt med gældende EU-ret og nationale ret, herunder de gældende databeskyttelsesregler. Sådanne foranstaltninger skal omfatte særlige uddannelsesprogrammer.

KAPITEL III
UDVEKSLING AF OPLYSNINGER
MELLEM KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG FIU'ER
OG MELLEM FIU'ER INDBYRDES

Artikel 7

Kompetente myndigheders anmodninger om oplysninger til en FIU

1. Hver medlemsstat sikrer med forbehold af nationale retssikkerhedsgarantier, at dens nationale FIU har pligt til at samarbejde med dens udpegede kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og til at være i stand til rettidigt at besvare begrundede anmodninger om finansielle oplysninger eller finansielle analyser fra disse udpegede kompetente myndigheder, hvis de finansielle oplysninger eller finansielle analyser i det konkrete tilfælde er nødvendige, og hvis anmodningen er begrundet i hensyn til forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af alvorlige strafbare handlinger.
2. Hvis der er faktuelle årsager til at antage, at videregivelse af sådanne oplysninger vil få en negativ indvirkning på igangværende efterforskninger eller analyser, eller, i særlige tilfælde, hvis videregivelse af oplysningerne vil stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons legitime interesser eller være irrelevant i forhold til formålet med anmodningen, er FIU'en ikke forpligtet til at imødekomme anmodningen om oplysninger.

3. Enhver anvendelse til formål ud over dem, der oprindeligt er godkendt, er betinget af forudgående samtykke fra nævnte FIU. FIU'er begrundet behørigt ethvert afslag på at besvare en anmodning i henhold til stk. 1.
4. Beslutningen om at formidle oplysninger træffes fortsat af FIU'en.
5. Ud over de formål, hvortil personoplysningerne er indsamlet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/680, kan de udpegede kompetente myndigheder behandle de finansielle oplysninger og finansielle analyser, som de har modtaget fra FIU'en, med henblik på det specifikke formål at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge alvorlige strafbare handlinger.

Artikel 8

Anmodninger om oplysninger fra en FIU til kompetente myndigheder

Hver medlemsstat sikrer med forbehold af nationale retssikkerhedsgarantier og i tillæg til FIU'ernes adgang til oplysninger som fastsat i artikel 32, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849, at dens udpegede kompetente myndigheder har pligt til rettidigt at besvare anmodninger om retshåndhævelsesoplysninger fra den nationale FIU, hvis oplysningerne i det konkrete tilfælde er nødvendige med henblik på forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af hvidvask af penge, tilknyttede underliggende lovovertrædelser og finansiering af terrorisme.

Artikel 9

Udveksling af oplysninger mellem FIU'er i forskellige medlemsstater

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres FIU'er i ekstraordinære og hastende tilfælde er berettigede til at udveksle finansielle oplysninger eller finansielle analyser, der kan være relevante for behandling eller analyse af oplysninger vedrørende terrorisme eller organiseret kriminalitet, der er knyttet til terrorisme.
2. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'erne i de i stk. 1 omhandlede tilfælde og med forbehold af deres operationelle begrænsninger bestræber sig på at udveksle sådanne oplysninger øjeblikkeligt.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger mellem forskellige medlemsstaters kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat sikrer med forbehold af de nationale retssikkerhedsgarantier, at dens kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, er i stand til efter anmodning og i konkrete tilfælde at udveksle finansielle oplysninger eller finansielle analyser, som er indhentet fra medlemsstatens FIU, med en udpeget kompetent myndighed i en anden medlemsstat, hvis de finansielle oplysninger eller finansielle analyser er nødvendige med henblik på forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af hvidvask af penge, tilknyttede underliggende lovovertrædelser og finansiering af terrorisme.

Hver medlemsstat sikrer, at dens udpegede kompetente myndigheder kun anvender de finansielle oplysninger eller finansielle analyser, der udveksles i henhold til denne artikel, til det formål, hvortil de blev indhentet eller udleveret.

Hver medlemsstat sikrer, at enhver videregivelse af finansielle oplysninger eller finansielle analyser, som dens udpegede kompetente myndigheder har indhentet fra nævnte medlemsstats FIU, til enhver anden myndigheder, organ eller instans eller enhver anvendelse af disse oplysninger til formål ud over dem, der oprindeligt blev godkendt, er betinget af forudgående samtykke fra den FIU, som leverede oplysningerne.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en anmodning i henhold til denne artikel og besvarelsen heraf sendes ved hjælp af særlig sikker elektronisk kommunikation, der sikrer et højt datasikkerhedsniveau.

KAPITEL IV

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER MED EUROPOL

Artikel 11

Udlevering af bankkontooplysninger til Europol

Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndigheder gennem den nationale Europolenhed eller, hvis denne medlemsstat tillader det, ved direkte kontakter med Europol er berettigede til at besvare behørigt begrundede anmodninger vedrørende bankkontooplysninger fra Europol efter en konkret vurdering og inden for rammerne af Europols ansvarsområder og med henblik på udførelsen af Europols opgaver. Artikel 7, stk. 6 og 7, i forordning (EU) 2016/794 finder anvendelse.

Artikel 12

Udveksling af oplysninger mellem Europol og FIU'er

1. Hver medlemsstat sikrer, at dens FIU er berettiget til at besvare behørigt begrundede anmodninger fremsat af Europol gennem den nationale Europolenhed eller, hvis denne medlemsstat tillader det, ved direkte kontakter mellem FIU'en og Europol. Sådanne anmodninger skal vedrøre finansielle oplysninger og finansielle analyser i konkrete tilfælde inden for rammerne af Europolis ansvarsområder og med henblik på udførelsen af dets opgaver.
2. Artikel 32, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849 og artikel 7, stk. 6 og 7, i forordning (EU) 2016/794 finder anvendelse på udveksling i henhold til nærværende artikel.
3. Medlemsstaterne sikrer, at undladelse af at imødekomme en anmodning begrundes behørigt.

Artikel 13

Nærmere bestemmelser for udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at udveksling af oplysninger i henhold til dette direktivs artikel 11 og 12 og i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 foretages elektronisk via:
 - a) SIENA eller dets efterfølger på det sprog, der anvendes for SIENA, eller
 - b) hvor det er hensigtsmæssigt, FIU.Net eller dets efterfølger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at udveksling af oplysninger i henhold til artikel 12 foretages rettidigt, og at anmodninger om oplysninger, der er fremsat af Europol, i den forbindelse behandles som anmodninger fra en anden FIU.

Artikel 14

Databeskyttelseskrav

1. Behandlingen af personoplysninger vedrørende bankkontooplysninger, finansielle oplysninger og finansielle analyser, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 11 og 12, må kun foretages i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) 2016/794 og af personale hos Europol, som specifikt er blevet udpeget og bemyndiget til at udføre disse opgaver.
2. Europol underretter den databeskyttelsesrådgiver, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EU) 2016/794, om hver udveksling af oplysninger i medfør af nærværende direktivs artikel 11, 12 og 13.

KAPITEL V

YDERLIGERE BESTEMMELSER VEDRØRENDE BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 15

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder kun anvendelse på udpegede kompetente myndigheder og FIU'er i forbindelse med udveksling af oplysninger i henhold til kapitel III og for så vidt angår udvekslingen af finansielle oplysninger og finansielle analyser, der involverer de nationale Europolenheder i henhold til kapitel IV.

Artikel 16

Behandling af følsomme personoplysninger

1. Behandling af personoplysninger om en persons race eller etniske oprindelse, politiske, religiøse eller filosofiske overbevisninger eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold eller oplysninger om en fysisk persons helbred, seksuelle forhold eller seksuelle orientering er kun tilladt med de fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.
2. Kun personale, der er blevet specifikt uddannet og specifikt bemyndiget af den dataansvarlige, må tilgå og behandle de i stk. 1 omhandlede oplysninger under vejledning af databeskyttelsesrådgiveren.

Artikel 17

Registrering af anmodninger om oplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at der føres fortegnelser over anmodninger om oplysninger i henhold til dette direktiv. Disse fortegnelser skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- a) navn og kontaktoplysninger på den organisation og den ansatte, der anmoder om oplysningerne, og så vidt muligt på modtageren af resultaterne af forespørgslen eller søgningen
- b) henvisningen til den nationale sag, i forbindelse med hvilken der anmodes om oplysningerne
- c) genstanden for anmodningerne og
- d) eventuelle gennemførelsesforanstaltninger for sådanne anmodninger.

Fortegnelserne opbevares i en periode på fem år efter deres oprettelse og anvendes alene med henblik på kontrol af lovligheden af behandlingen af personoplysninger. De pågældende myndigheder stiller alle fortegnelser til rådighed for den nationale tilsynsmyndighed efter dennes anmodning.

Artikel 18

Begrænsning af registreredes rettigheder

Medlemsstaterne kan vedtage lovgivningsmæssige foranstaltninger, der helt eller delvist begrænser registreredes ret til indsigt i egne personoplysninger, der behandles i henhold til nærværende direktiv, i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 eller artikel 15, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680, alt efter hvad der er gældende.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Overvågning

1. Medlemsstaterne vurderer effektiviteten af deres systemer til bekæmpelse af alvorlige strafbare handlinger ved at føre omfattende statistikker.
2. Senest den ... [seks måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] fastlægger Kommissionen et detaljeret program for overvågning af dette direktivs udbytte, resultater og virkninger.

Nævnte program skal fastlægge metoderne til samt intervallerne for indsamling af data og anden nødvendig dokumentation. Det skal præcisere, hvilke tiltag Kommissionen og medlemsstaterne skal træffe med hensyn til indsamling og analyse af dataene og den øvrige dokumentation.

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de data og den øvrige dokumentation, der er nødvendig for overvågningen.

3. De i stk. 1 omhandlede statistikker skal under alle omstændigheder omfatte følgende oplysninger:
- a) antallet af søgninger foretaget af de udpegede kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 4
 - b) data, der måler mængden af anmodninger fra hver myndighed i henhold til dette direktiv, opfølgningen af disse anmodninger, antallet af efterforskede sager, antallet af retsforfulgte personer og antallet af personer dømt for alvorlige strafbare handlinger, hvis disse oplysninger foreligger
 - c) data, der måler den tid, det tager en myndighed at besvare en anmodning, efter modtagelse af anmodningen
 - d) data, der måler udgifterne til de personale- eller IT-ressourcer, som er afsat til nationale og grænseoverskridende anmodninger, der er omfattet af dette direktiv.
4. Medlemsstaterne tilrettelægger udarbejdelsen og indsamlingen af statistikkerne og sender de i stk. 3 omhandlede statistikker til Kommissionen en gang om året.

Artikel 20

Forhold til andre instrumenter

1. Dette direktiv forhindrer ikke medlemsstaterne i at opretholde eller indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller indbyrdes ordninger om udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, for så vidt disse aftaler eller ordninger er forenelige med EU-retten, navnlig dette direktiv.
2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes eller Unionens forpligtelser og tilsagn i henhold til eksisterende bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande.
3. Uden at det berører kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med EU-retten, giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om deres hensigt om at indlede forhandlinger om og indgå aftaler mellem medlemsstater og tredjelande, som er kontraherende parter i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, om anliggender, der henhører under anvendelsesområdet for dette direktivs kapitel II.

Hvis Kommissionen inden for to måneder efter modtagelsen af meddelelsen om en medlemsstats hensigt om at indlede forhandlinger, der er omhandlet i første afsnit, finder, at forhandlingerne sandsynligvis vil underminere relevante EU-politikker eller føre til en aftale, som er uforenelig med EU-retten, underretter den medlemsstaten herom.

Medlemsstaterne holder løbende Kommissionen underrettet om sådanne forhandlinger og opfordrer, når det er hensigtsmæssigt, Kommissionen til at deltage som observatør.

Medlemsstaterne er bemyndiget til at anvende aftaler, der er omhandlet i første afsnit, midlertidigt eller indgå sådanne aftaler, forudsat at de er forenelige med EU-retten og ikke skader formålet og hensigten med de relevante EU-politikker. Kommissionen vedtager sådanne bemyndigelsesafgørelser ved gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 22.

Artikel 21

Evaluerings

1. Senest den ... [tre år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv] og derefter hvert tredje år udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport offentliggøres.
2. I overensstemmelse med artikel 65, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849 vurderer Kommissionen hindringerne og mulighederne for at styrke samarbejdet mellem FIU'er i Unionen, herunder om det er muligt og hensigtsmæssigt at oprette en koordinerings- og støttemekanisme.

3. Senest den ... [tre år efter gennemførelsen af dette direktiv] udarbejder Kommissionen en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at vurdere behovet for og proportionaliteten af at udvide definitionen af finansielle oplysninger til at omfatte enhver form for oplysninger eller data, der besiddes af offentlige myndigheder eller forpligtede enheder, og som er til rådighed for FIU'er, uden at der skal foretages tvangsindgreb i henhold til national ret, og fremsætter, hvis det er hensigtsmæssigt, et lovgivningsforslag.
4. Senest den ... [tre år efter gennemførelsen af dette direktiv] foretager Kommissionen en vurdering af mulighederne for og udfordringerne ved at udvide udvekslingen af finansielle oplysninger eller finansielle analyser mellem FIU'er i Unionen til at omfatte andre alvorlige strafbare handlinger end terrorisme eller organiseret kriminalitet, der er knyttet til terrorisme.
5. Tidligst den ... [seks år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv] foretager Kommissionen en evaluering af dette direktiv og forelægger en rapport med de vigtigste konklusioner for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal også indeholde en evaluering af, hvordan de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet overholdt.
6. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de nødvendige oplysninger med henblik på denne artikels stk. 1-4. Kommissionen tager højde for de statistikker, som medlemsstaterne indsender i henhold til artikel 19, og kan anmode medlemsstaterne og tilsynsmyndighederne om yderligere oplysninger.

Artikel 22
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 23
Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... [24 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for dette direktiv]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 24

Ophævelse af afgørelse 2000/642/RIA

Afgørelse 2000/642/RIA ophæves med virkning fra den ... [datoen for gennemførelsen af dette direktiv].

Artikel 25

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 26

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
